

عنوان مقاله:

بررسی میزان شیوع آسیب های ارتوپدیک تشخیص داده نشده در بیماران با ترومای متعدد

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 28، شماره 166 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

مسعود شایسته آذر - *Associated Professor, Orthopedic Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

محمد حسین کریمی نسب - *Associated Professor, Orthopedic Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

مهران رضوی پور - *Assistant Professor, Orthopedic Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

مانی محمودی - *Assistant Professor, Orthopedic Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

مهدی محبی - *Orthopedic Surgeon, Orthopedic Research center, Mazandaran university of medical science, Sari, Iran*

عمار دولتی - *General Practitioner, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

شادی شایسته آذر - *Medical Student, Student Research Committee, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: عدم تشخیص بعضی از آسیب ها به دنبال تروماهای مازور در بیماران با ترومای متعدد به عنوان یک مشکل همیشگی چه از نظر کلینیکال و چه از نقطه نظر پزشکی قانونی باقی مانده است. هدف از این مطالعه بررسی میزان شیوع آسیب های ارتوپدیک فراموش شده در بیماران با ترومای متعدد می باشد. مواد و روش ها: این مطالعه ی توصیفی مقطعی آینده نگر در طی سال ۱۳۹۵ بر روی کلیه ی بیماران ترومای متعدد بستری شده در بخش های اورژانس، ارتوپدی و یا جراحی بیمارستان امام خمینی(ره) شهر ساری انجام شد. اطلاعات مورد نظر با استفاده از چک لیستی حاوی سوالاتی پیرامون اطلاعات دموگرافیک (سن، جنس)، مکانیسم تروما، زمان تروما، نوع آسیب و مداخلات درمانی جمع آوری گردید. داده های حاصل به کمک برنامه آماری SPSS ۱۹.۰ مورد آنالیز آماری قرار گرفتند. یافته ها: افراد بیمار مراجعه کننده با رده سنی ۷ تا ۲۸ سال مورد بررسی قرار گرفتند. ۸۲ درصد بیماران مرد بودند. فراوانی آسیب های فراموش شده ۸/۵ درصد بود. انواع آسیب های فراموش شده شامل شکستگی ترقوه، متاکارپ، اسکافوئید، استابولوم، گردن ران، اینترتروکانتریک، پاشنه، قوزک خارجی و لیسفرانک و دررفتگی لگن بوده است. نتایج به دست آمده نشان دهنده ارتباط فراوانی آسیب های فراموش شده با سن بالاتر، ترومای بیشتر، جنس مرد، ترومای بلانت و سطح هوشیاری بالاتر بوده است (p=۰.۰۳۴). همچنین ۴/۴۴ درصد موارد پس از شناسایی این آسیب ها موجب تغییر برنامه درمانی غیرجراحی به جراحی شده است. استنتاج: به نظر می رسد که اجرای یک برنامه ارزیابی مجدد در بیماران با ترومای متعدد می تواند موجب شناسایی بسیاری از آسیب های تشخیص داده نشده در ارزیابی های اولیه و ثانویه بیماران شود و در نهایت منجر به مدیریت درمان بهتر بیماران و کاهش آسیب های فراموش شده شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786107>

